

ת"ד 474/01/15 - מדינת ישראל נגד נביל קרואני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

17 מאי 2018

ת"ד 474-01-15 מדינת ישראל נ' קרואני

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

1 נביל קרואני

הנאשם

באמצעות עו"ד יוסי גואטה

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בנהיגה כשברמזור אור אדום, גרימת חבלה של ממש, ונהיגה בקלות ראש.

בהתאם לכתב האישום, ביום 2.7.14, סמוך לשעה 16:00, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "ב.מ.וו", מ.ר. 5397716, בכביש 79 מכיוון מזרח למערב. בהגיעו לצומת "סומך", צומת מרומזר, בו פעלו הרמזורים באופן תקין, נהג הנאשם בקלות ראש וברשלנות, לא ציית לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת וחסם את דרכו של רכב מסחרי, מסוג "איסוזו", אשר נהג בו מ ח, שנסע באותו הכביש, מכיוון מערב למזרח, ובהגיעו לצומת פנה שמאלה, לכיוון אעבלין, והתנגש בו. כתוצאה מהתאונה נזקקו לטיפול רפואי הנאשם ונוסע מרכבו, ונגרמו חבלות של ממש לנהג הרכב השני, מ ח (שבר עם דפרמציה גסה אמה שמאל - (הדומיננטית) שהצריך מהלך ניתוחי של שחזור פתוח וקיבוע פנימי של השבר) ולשני הנוסעים מרכבו ד ע (שבר בסטרנום) ו- ח מ (פצע בקודקוד ופצע מעל גשר האף), ונגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים.

המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל, פסילה לתקופה ממושכת, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

צוין כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכתב אישום שנסיבותיו חמורות - אי ציות לאור אדום וגרימת תאונה עם רכב אחר, כאשר לנוסעי הרכב האחר נגרמו חבלות של ממש, כשלנהג נגרם שבר שהצריך ניתוח וקיבוע פנימי. צוין כי הנהג העיד כי אינו יכול לעבוד בתפסנות מאחר שהוא שמאלי וזו היד שנפגעה בתאונה. כן צוין כי עברו התעבורתי של הנאשם, הנוהג משנת 76', ולו 94 הרשעות קודמות, האחרונה בגין שימוש בטלפון הנייד - מכביד.

רף הרשלנות העולה מכתב האישום הוא גבוה ומתחם העונש ההולם הוא מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת.

ההגנה טענה מנגד כי יש להקל עם הנאשם מאחר שחלפו מאז התאונה כמעט 4 שנים, ולנאשם, אשר התייצב פעמים רבות בבית המשפט ועדי התביעה לא התייצבו, נגרם עינוי דין. בנוסף צוין כי הנאשם היה פסול מנהלית משך 60 יום מאז בגין התאונה, והוא ונוסע שהיה עמו נפגעו מהתאונה. לנאשם אמנם הרשעות קודמות, אך הוא נוהג למעלה מ - 40

עמוד 1

שנה בכביש, ויש להביא נתון זה בחשבון.

דין והכרעה

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע מנהיגותו של הנאשם, הוא ערך השמירה על שלמות הגוף ועל הבטחון האישי של כל אדם.

ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, נאמר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".

ברע"פ 8191/08 עאוני גבארה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום **24.5.10**, התייחס בית המשפט לתוצאות הטרגיות העשויות להיות לכניסה לצומת באור אדום, ולענישה המחמירה שיש לנקוט כלפי נהג שבחר לטול את הסיכון הכרוך בכך:

"בהיכנסו לצומת באור אדום במהירות בה נהג, נטל המערער סיכון מודע לכך שמעשהו עלול להסתיים בתוצאה קטלנית. למרבה הצער והיגון, הסיכון אכן התממש, ובצידו טרגדיה משפחתית קשה וכואבת. התנהגותו הפזיזה של המערער גדעה את חייהם של זוג הורים צעירים באיבם, והותירה את שלשת ילדיהם הקטינים יתומים מאב ואם, פצועים בגוף ומצולקים בנפש, פגיעות אשר ספק אם בידי חלוף הזמן לרפא. בחירתו של המערער להתעלם מחוקי התנועה תוך נטילת הסיכון העצום הטמון במעשהו, כל זאת במטרה "להרוויח" שניות ספורות, משקפת במדויק את הלך הרוח הפושה במחוזותינו כנגד רע מזה שנים, הלך רוח אשר הדעת אינה סובלת ואשר יש להילחם בו מלחמת חורמה.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בענייננו, חומרת החבלות הגופניות שנגרמו למעורבים בתאונה, כמתואר בכתב האישום, בתעודות הרפואיות שהוגשו, ומעדותו של הנהג המעורב בבית המשפט, הרי שמדובר בפגיעה ממשית, שיש בה כדי להשפיע על מהלך חייו של הנהג המעורב עד היום.

מדיניות הענישה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום, ולעניין זה, ראה עפ"ת 13694-01-14 **שגב נגד מדינת ישראל**, עפ"ת 62536-01-13 **סבן נגד מדינת ישראל**.

ברעפ 1848/10 ניצה אלסטר נ' מדינת ישראל - המבקשת הורשעה, על בסיס הודאתה, בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש וגרימת נזק. כתוצאה מהתאונה נוסעת ברכב המעורב נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לאשפוז לתקופה ממושכת. על המבקשת נגזרו **פסילה בפועל למשך חמישה חודשים, פסילה על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 3,000 ש"ח**. בערעור שהגישה המשיבה על קולת העונש ציין בית המשפט המחוזי כי העונש שנגזר על המבקשת אינו הולם את חומרת המעשים ותוצאותיהם הקשות, קיבל את הערעור, וקבע **פסילה ל - 10 חודשים** כשיתר רכיבי גזר הדין יוותרו על כנם. צוין כי יש לתן משקל לעברה המכביד ולתוצאותיה הקשות של התאונה. צוין כי לזכותה של המבקשת יש להביא בחשבון את האחריות שלקחה על מעשיה, אולי היא עשתה כן לאחר שנשמעו חלק מהראיות. בית המשפט העליון דחה בר"ע שהוגשה בקובעו:

"במקרה הנדון אין ספק שצריך לתת בכורה לאינטרס הציבורי ולהחמיר את ידנו על מנת לתרום את תרומתנו למלחמה בנגע החמור של תאונות הדרכים, והכל מתוך ידיעה שענישה בלבד, ואפילו ענישה חמורה, תהווה תרומה חלקית בלבד למאבק בנגע זה. מכאן נראה, שאף, העונש אשר הוטל על המבקשת לא הולם את חומרת מעשיה..."

בתד (ת"א) 1990-08-13 מדינת ישראל נ' ניסים נוני ויצמן - הנאשם הורשע בעבירות של גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, אי ציות לאור אדום ברמזור ונהיגה בקלות ראש. הנאשם פגע ברכב אופנוע אשר נחבל חבלות של ממש - אושפז במחלקת טיפול נמרץ, במחלקה האורטופדית, נזקק לניתוחים ולתקופת אשפוז ושיקום ממושך ואינו עובד במשרה מלאה. בית המשפט ציין כי מתחם הענישה הראוי הוא מאסר בפועל לתקופה שבין חודש ל - 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות או במאסר ממשי וכן פסילה לתקופה שבין 12 חודשים ועד 3 שנים, על פי מהות החבלות ואופיין. בהתחשב בעברו התעבורתי, שאינו תקין, ובכך שלא הביע חרטה, גזר בית המשפט על הנאשם **60 ימי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, פסילה למשך 20 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים**.

בתד (י-ם) 3676-04-13 מדינת ישראל נ' חיים גפנר, (27.10.13), הנאשם הורשע בעבירות שלאי ציות לרמזור אדום, נהיגה בקלות ראש ונהיגה בדרך שגורמת נזק וחבלה של ממש ונדון **לקנס בסך 3,000 ₪, פסילה לתקופה של 11 חודשים, פסילה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, וצו של"צ בהיקף של 150 שעות**. כב' השופטת מ' קסלסי, ציינה כי מהפסיקה עולה כי עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות הושטו על נאשמים בעלי עבר תעבורתי מכביד ואשר החבלה החמורה שגרמו הביאה את המעורב למצב של נכות מאה אחוז או צמח, ראה ע"פ 7094/04 **בן זויה ורד נ' מ"י** מיום 2.2.05 שם הילד שנפגע נותר נכה בכיסא גלגלים או למשל עפ"ת 1471-01-08 **אראיה נ' מ"י** מיום 5.6.08 גם שם נותרה הילדה המעורבת נכה על כיסא גלגלים. במקרה דנן הפציעות של המעורב פחות חמורות,

אם כי יליו אותו עוד שנים רבות.

הפסיקה שהגישה המאשימה

ברעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12) בבית משפט קמא הורשע המבקש בעבירות של אי-ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה רשלנית, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. המבקש, נהג אוטובוס, חצה צומת באור אדום ופגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה - 4, וכתוצאה מכך נגרמו להן חבלות קשות והן אושפזו למשך זמן רב. במסגרת הסדר טיעון, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לשנתיים ופסילה על תנאי. כב' השופט א' סטולר, מבית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי המבקש ירצה **6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח והפסילה תוארך ל - 40 חודשים**, כשיתר רכיבי העונש יותרו על כנם. בית המשפט העליון קיבל חלקית ערעור שהוגש והחליט כי יש להעמיד את עונש המאסר על 3 חודשי מאסר בפועל, שלא בדרך של עבודות שירות כשיתר רכיבי העונש יותרו על כנם.

ת"ד 9029-08-14 מדינת ישראל נ' אפרים מועלם (22.3.18) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש. הנאשם, נהג אוטובוס ציבורי, נסע במהירות מופרזת, ופגע בניידת משטרה. לשתיים מנוסעות האוטובוס נגרמו חבלות ולשניים מנוסעי הניידת חבלות של ממש (שברים בעצמות האף והמטומה תת עורית במצה לנהג הניידת, שבר ב - 4 צלעות וקרע בכבד לנוסע) נהג רכב פרטי נוסף סבל גם הוא חבלות של ממש (קונטוזיה מוחית ודימום, הורדם והונשם עקב פרכוסים והועבר לשיקום). הנאשם נדון **למאסר בפועל בן 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, שנתיים פסילה בניכוי חודשיים שרוצו, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,500 ₪.**

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנאשם נכנס לצומת מרומזר, מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, ופגע בעוצמה ברכב אחר, דהיינו, עסקין ברשלנות ברמה גבוהה. לציין כי מהכרעת הדין עולה כי שדה הראייה מכיוון הנאשם היה פתוח לפנים 300 מטר לפחות.

כתוצאה מהתאונה נפגע הנהג המעורב חבלות של ממש - שבר באמה שמאל שהצריך מהלך ניתוחי שחזור וקיבוע פנימי של השבר, והנפגע אינו יכול לחזור לעבודתו הקודמת, הדורשת שליטה ביד שנפגעה. בנוסף, לשני נוסעים מרכבו נגרמו שבר בסטרנום ופצע בקודקוד ומעל גשר האף.

מר מ ח, נהג הרכב המעורב, העיד כי אושפז במשך 3 ימים בבית החולים, הוא עבר ניתוח בידו השמאלית, ועובד כעת כנהג בחצי משרה, ואינו יכול לעבוד בתפסנות כי הוא שמאלי וידו השמאלית נפגעה.

מר מ ח, נוסע ברכב המעורב, העיד כי נגרמה לו חבלה בכף הרגל, בראש ובברך והוא ממתין לניתוח בברך (עמ' 22 לפרו', ש' 29-30).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג משנת 76' ולחובתו 94 הרשעות קודמות, האחרונה בגין שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית משנת 2017 ותיק העומד ותלוי נגדו, בקשר לדוח ברירת משפט, מיום 28.2.18, בגין עבירה דומה. בנוסף צבר עבירות של אי ציות לתמרורים, נהיגה במהירות מופרזת, שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, נהיגה באור אדום ועוד.

בעניינו, הנאשם לא נטל אחריות לתאונה, לא הביע חרטה וניהל משפט הוכחות. עניין זה יש לזקוף לחומרא (ראה לעניין זה רע"פ 5094/12 חטיב נגד מדינת ישראל).

ההגנה טענה כי יש להקל עם הנאשם מאחר שחלפו מאז התאונה כמעט 4 שנים, ונוכח אי התייצבות עדי התביעה פעמים רבות, לנאשם, אשר התייצב, נגרם עינוי דין. בנוסף, לשיטתה, הנאשם היה פסול מנהלית משך 60 יום מאז בגין התאונה, הוא ונוסע שהיה עמו נפגעו מהתאונה, ובהתחשב בוותק נהיגתו, למעלה מ- 40 שנות נהיגה, עבר התעבורתי אינו מכביד.

לעניין הטענה לעינוי דין, עיון בתיק מעלה כי דחיות בתיק התבקשו על ידי שני הצדדים וביום 28.6.16 הטיל כב' השופט א' קאופמן על הנאשם הוצאות בסך 2,500 ₪ נוכח ביטול מועד שמיעת ראיות ללא הצדקה ממשית.

כעולה מהפסיקה, בעבירות תעבורה, אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים שיקולי ההרתעה על התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין (רע"פ 3764/05 בן זויה נגד מדינת ישראל). אפנה בעניין לדברי בית המשפט **בעפת (מרכז) 23981-11-11 מדינת ישראל נ' יחיאל קרני (29.1.12):**

"אני סבור שכאשר מדובר במכת מדינה שעניינה שלומם ורווחתו של ציבור שלם - מן הדין ומן הצדק כי השיקול הציבורי יעמוד מעל השיקולים האינדיווידואליים. בהינתן שעבירת אי הציות לרמזור היא עבירה שכיחה ביותר וכוללת כ- 16% מעבירות התעבורה (העתק הודעה לעיתונות של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מסומן נספח י' בכתב הערעור מטעם המדינה), הרי שמדובר בנגע רחב אשר חובה למגר. **משכך יש להעמיד את שיקולי ההרתעה והגמול על השיקולים האינדיווידואליים שלהם משקל משני בלבד.**" (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

קביעת העונש הראוי לנאשם

לצד מתחם הענישה המקובל, מחוייב בית המשפט לבחון את המקרה הפרטי שבפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה דנן, מצאתי כי **העונש ההולם בעבירות שבפנינו נע בין מאסר על תנאי (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים), לבין מאסר בפועל, שיכול שירוצה בעבודות שירות, (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים), תלוי בנסיבות התאונה ותוצאותיה.**

לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עיינתי בפסיקה, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירות חמורות, שגרמו לחבלות של ממש, כשלנאשם עבר תעבורתי מכביד, ומאידך, נתתי דעתי

לזמן הרב שחלף מעת ביצוע העבירה, ולכך כי הנאשם עצמו נפגע בתאונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל עבירות בהן הורשע.
2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 12 חודשים.
הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה לא יאוחר מיום 1.7.18.
3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.
4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,500 ש"ח. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.7.18.

129371 הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ח, 17 מאי 2018, במעמד הנוכחים